

Mesures correctores i disciplina

Una conducta inadequada, una actitud incorrecta, un comportament anòmal venen donats per unes pautes i normes originals que han estat transgredides. En el món escolar, i en el nostre centre també, això no és un excepció. La disciplina que ens cal per evitar-ho rau en el coneixement de les normes més que en el règim disciplinari que se'n deriva.

Cal, per tal que l'alumne gaudeixi d'un clima de seguretat emocional i d'aprenentatges adients, que sigui coneixedor de les normes i reglaments generals de l'escola i de les normes concretes del seu grup classe, que hauran de ser consensuades entre els tutors i els mateixos alumnes.

Aquest coneixement ha de basar-se en unes normes bàsiques de centre, elaborades i consensuades per la direcció i el claustre de mestres, i en les d'aula, que en termes generals hauran d'avenir-se a les normes generals de l'escola, evitant contradiccions.

Quan les normes i reglaments són conegudes i dutes a la pràctica per tot el col·lectiu docent és més senzill pels alumnes seguir-les i no estar pendent de la interpretació de cadascun dels mestres.

Ser disciplinat és, a les hores, més senzill pels alumnes i les correccions a l'incompliment dels límits establerts són menys necessàries i de menor rellevància.

La disciplina seria aquell conjunt de normes i reglaments, coneguts per tothom, que ens marca les nostres actuacions socials, de feina, i que ens permet tenir unes relacions entre iguals, amb els mestres i altres persones sense conflictes.

Correcció i modelatge

Per tal de poder actuar cal que qui fa la correcció d'un comportament sigui sempre un model a seguir. L'adult ha d'escoltar a totes les parts. No podem demanar a un nen que no cridi pels passadissos si nosaltres, els docents, els adults, ho fem per cridar l'atenció d'algun alumne.

Cal que com a docents siguem capaços de transmetre, en tot moment, un missatge assossegat, alegre, motivador i impulsor de comportaments adequats als límits que ens hem imposat entre tots. Davant del conflicte cal parlar i conversar, posar en comú i reflexionar, verbalitzar el conflicte i el seu origen. cal així mateix, treballar l'empatia com a acceptació de les peculiaritats dels altres. L'alumne té dret a ser escoltat

En termes generals la manca de disciplina, la transgressió de les normes i reglaments, han de ser corregides des del raonament i la reflexió. El càstig, entès com una pena major, cal reservar-lo per moments puntuals i accions greus, o en situacions que precisen d'un moment de desconnexió. El càstig com a correcció conductista està lluny de la visió d'escola que estem construint.

En darrer terme i quan no hi ha altre sortida que aplicar una mesura correctora aquesta ha de ser proporcionada a l'acció, de compliment immediat, curta de durada i amb l'objectiu de reconduir i reparar el mal ocasionat.

En qualsevol cas, és necessari que el càstig tingui en compte els drets de l'alumne i les seves necessitats.

Una mesura correctora no pot ser una humiliació i un acarnissament amb l'alumne que ha de ser corregit.

En aquest sentit, la supressió del temps d'esbarjo o enviar l'alumne a altres classes, sobretot de cicles ja realitzats, no han de ser aplicats com mesures correctives.

Les mesures que hauríem de fer servir, més enllà del raonament i la reflexió, i de manera excepcional, serien de caire reparador, entès com a reparar o corregir la conducta i, en darrer terme, de servei a la comunitat docent.

Les mesures correctores s'han de fonamentar en el raonament, la reflexió i en el modelatge. Les mesures han de ser proporcionades, immediates, curtes en el temps, re conductores i reparadores, tenint molt clar que no amonestem la persona, corregim conductes.